Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 125 (1625) ♦ Середа, 9 липня 1997 року ♦ Ціна договірна

Олександр Мороз:
Жодна держава не може мати переважаючої відповідальності

Виступ глави делегації України, Голови Верховної Ради України на пленарному засіданні 6-ї сесії Парламентської Асамблеї ОБСЄ (Варшава, 8 липня 1997 р.)

Шановний пане Голово!

Шановні колеги!

Питання, що стоять у центрі уваги нинішньої сесії Парламентської Асамблеї безпосередньо пов'язані з безпекою кожної держави—члена ОБСЄ. Делегація України надає їхньому розгляду важливого значення.

Лісабонська декларація звернула увагу учасників загальноєвропейського процесу на центральну роль ОБСЄ у створенні єдиного простору безпеки в партнерстві з іншими міжнародними організаціями.

(Закінчення на 2-й стор.).

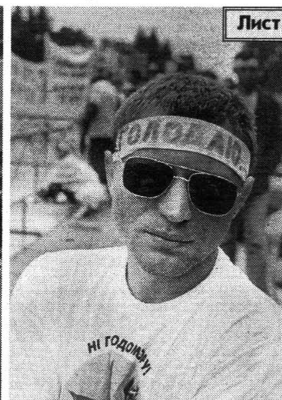
Вчіться тримати парасольку!

Сьогодні у Мадриді, де відбувається саміт держав—членів НАТО, буде підписано Хартію про особливе партнерство між альянсом та Україною. Свої підписи поставлять під документом Президент України Леонід Кучма, Генеральний секретар НАТО Хав'єр Солана, а також глави всіх держав—членів цієї організації. Хартія не є юридичним документом і не потребує ратифікації парламентами.

Під час перебування в Мадриді Леонід Кучма зустрінеться із прем'єр-міністром Великобританії Ентоні Блером, канцлером ФРН Гельмутом Колем, президентами: Болгарії — Петером Стояновим, США — Біллом Клінтоном, Азербайджану — Гейдаром Алієвим та Грузії — Едуардом Шеварднадзе.

(Закінчення на 5-й стор.).

Лист на першу сторінку

Прислухайтесь до нас, панове!

Нічого поганого не станеться, якщо ощадні каси непрацюючим пенсіонерам щомісячно виплачуватимуть з їхніх колишніх заощаджень по 20—25 гривень.

Це піднесе авторитет державних урядовців і значно допоможе людям, які опинилися на межі зубожіння. Адже неможливо прожити пенсіонерові на мізерну пенсію.

Прошу прислухатися до думки ветеранів праці.

С. ШТОГРИН.

Борислав Львівської області.

До нашого електровоза та ще б і власні вагони

Завершилися випробування першого українського електровоза ДЕ-1-001. Його творцям з Дніпропетровського електровозобудівного заводу довелося внести істотні корективи й доробки, щоб до локомотива не було жодних претензій ні на підйомах, ні на спусках, ні на крутих поворотах. Державна комісія вже прийняла машину. Паралельно ще один зразок направлено на більш вимогливі випробування.

Цікаво, що у Дніпропетровську є можливість налагодити і складання вітчизняних пасажирських вагонів. Досі вагоноремонтний завод займався і займається тільки реставрацією зношених, та нині, за сучасними європейськими технологіями, приступає до випуску власних.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Великі діти — великі клопоти

Парламентська хроніка

Ранкове засідання 8 липня

Забезпечення працевлаштування молоді, зокрема, випускників шкіл, вузів та інших навчальних закладів, а також стан справ у системі охорони здоров'я України та перспективи її розвитку — така тема дня уряду у Верховній Раді. Основні доповідачі з цього питання міністр праці Микола Білоблоцький та міністр освіти Михайло Згуровський назвали шокуючі цифри.

(Закінчення на 2-й стор.).

Врожай-97

Виростити непросто. Продати ще важче

За прогнозами Мінсільгоспу, валовий збір соняшнику з огляду на стан посівів дорівнюватиме 2,5 мільйона тонн. Це майже на 400 тисяч більше, ніж торік. Якщо зважати, що сподівання таки справдяться, і знати, що з кожної тонни сировини переробні підприємства виробляють у середньому 470 кілограмів олії та ще 400 шроту, неважко підрахувати, скільки кінцевої продукції народне господарство матиме наприкінці року.

(Закінчення на 3-й стор.).

Тарифи на електроенергію зростатимуть

До кінця липня Національна комісія з питань регулювання електроенергетики України ухвалить постанову про збільшення тарифів на електроенергію в середньому на 20%, заявив на прес-конференції в Києві заступник міністра енергетики України Володимир Дарчук.

Для населення тарифи на електроенергію плануються підняти в середньому на 30—32%, для промислових підприємств — на 12%, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Підвищення тарифів на електроенергію проводиться згідно з умовами кредитів, що були отримані Міненерго на розвиток енергоринку України та впровадження ринкових відносин в галузі, зазначив заступник міністра. Сьогодні 1 кВт/год електроенергії коштує для населення 8,3 коп.

Готові відповісти на всі запитання

Міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко зустрівся з делегацією Єврейського європейського конгресу, яка до 11 липня перебуватиме в нашій країні з діловим візитом. Її очолює президент конгресу Елдред Табачник. Ця впливова організація має свої представництва в багатьох країнах світу, в тому числі в Україні.

Вітаючи гостей, Геннадій Удовенко сказав: «Ми сподіваємося, що ваше перебування у нашій державі буде плідним, ви зможете більше дізнатися про те, як почувається українське єврейство». Під час перебування делегації буде можливість обговорити саме ті питання, які турбують і європейське, і світове єврейство.

Ще раз нагадали про Чорнобиль

У Верховній Раді України відбулася прес-конференція, присвячена підсумкам роботи делегації українського парламенту на червневій сесії Парламентської Асамблеї Ради Європи. Перед журналістами виступив голова делегації, голова Комітету у закордонних справах і зв'язках з СНД ВР України Борис Олійник, а також його колеги Анатолій Раханський та Геннадій Самофалов.

За словами народних депутатів, гострі дискусії на минулій сесії ПАРЄ точилися довкола процесів, що відбуваються у Білорусі, Боснії і Герцеговині. Наша делегація знову привернула увагу до розв'язання чорнобильської проблеми: з цих питань виступали Борис Олійник та Анатолій Раханський. Останній виступив і під час обговорення доповіді директора Європейського банку реконструкції та розвитку пана Ларозʼєра, де піддав критиці позицію ЄБРР щодо кредитування добудови енергоблоків на Хмельницькій та Рівненській АЕС: вони мають стати компенсаційними потужностями після повного закриття ЧАЕС.

Депутати зазначили, що питання допомоги Україні в ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС знаходить дедалі більше розуміння з боку європейських колег. Члени нашої делегації сподіваються, що це розуміння якось матеріалізується під час жовтневої зустрічі глав держав—членів Ради Європи.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 39 Закону України «Про статус народного депутата України»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до статті 39 Закону України «Про статус народного депутата України» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №3, ст. 17) такі зміни:

у частині першій слова «і на всіх видах міського пасажирського транспорту (за винятком таксі)» виключити;

у частині шостій слова «усіма видами міського пасажирського транспорту (за винятком таксі) і» виключити;

частину сьому статті виключити.

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
18 червня 1997 року.
№ 369/97-ВР

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 13 Закону України «Про карантин рослин»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Абзац сьомий частини першої статті 13 Закону України «Про карантин рослин» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №34, ст. 352) викласти у такій редакції:

«проїзду в усіх видах міського і приміського громадського транспорту по проїзних квитках, що закупляються їм бюджетними установами в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.»

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
18 червня 1997 року.
№ 367/97-ВР

Парламентська хроніка

Великі діти — великі клопоти

Ранкове і денне засідання 8 липня

(Початок на 1-й стор.).

На перше липня цього року в Україні офіційно налічуються 162 тисячі безробітних молодих людей віком до 28 років, або 32 відсотки від загальної кількості безробітних. За останні п'ять місяців рівень безробіття молоді зріс у 2,3 раза. На одну вакантну посаду претендують 12 осіб, а в деяких областях — по 100 і більше. На обліку державних органів зайнятості населення — 84 тисячі випускників шкіл, вузів і лише 26,2 тисячі працевлаштовано. За даними Міністерства освіти, в нас нараховується півтора мільйона випускників навчальних закладів різних типів. З них щороку працевлаштовуються 164 тисячі юнаків і дівчат. За прогнозами, мають бути працевлаштовано не менш як 70 відсотків юнаків і дівчат. Основні причини такого становища обидва міністри вбачають у невиконанні законів України, зокрема, Закону про місцеве самоврядування, де йдеться про допомогу в працевлаштуванні молоді, а також статті 5 Закону про зайнятість населення, незадовільному налагодженні системи держзамовлення фахівців тощо. Окрім того М. Білоблоцький закинув докір і Верховній Раді, яка, мовляв, неналежним чином поставилася до законодавчого забезпечення діяльності Фонду зайнятості, а тому на сьогодні цей фонд не має коштів навіть на виплату допомоги по безробіттю.

На противагу міністерським цифрам, не такі вже оптимістичні дані навів голова постійного парламентського Комітету з питань молоді, спорту і туризму Олександр Яковенко. За його даними, близько 2,5 мільйона осіб випали з інформаційного поля держави, і невідомо де й на кого вони працюють, а в тіньову економіку щороку вливаються 200—300 тисяч наших дівчат і хлопців. За цими ж даними, питома вага молоді серед безробітних сягає 50 відсотків. У своєму виступі голова парламентського Комітету наголосив, що триває політика знищення робітничого класу і створення натомість середнього класу. Як вихід пропонується подолати диспропорцію між вартістю продукції та вартістю праці, визначитися Кабінетові міністрів із системою підготовки кадрів за держзамовленням, посилити відповідальність за працевлаштування молоді та прийняття відповідних доповнень і змін до Закону про зайнятість населення тощо.

Перед тим, як приступити до розгляду питань порядку денного, народні депутати не проголосували, у тому числі й у поіменному режимі, за пропозицію розглянути цього тижня питання про ставлення України до НАТО та міжнародних військових навчань на Чорному морі. Не підтримали також і пропозиції про надання прямого телеефіру учасникам акції голодовки перед приміщенням Верховної Ради, зорганізованій Прогресивною соціалістичною партією, та слова із парламентської трибуни одного з лідерів цієї партії Володимирові Марченку.

Після перерви сесія заслухала інформацію Кабінету міністрів про стан справ у системі охорони здоров'я України та перспективи її розвитку, з якою виступив в. о. міністра охорони здоров'я Андрій Сердюк. Картина, змальована доповідачем, вразила насамперед своєю трагічністю. Зростає смертність людей, зменшується народжуваність, а відповідно, зменшується кількість людей на 1,3 мільйона щорічно. І так триватиме, на думку А. Сердюка, до 2001 року. Водночас є значні проблеми зі станом здоров'я людей, особливо дитячого віку. І хоча смертність новонароджених завдяки героїчним зусиллям медичного персоналу утримується на рівні 13,6 дитини на тисячу новонароджених, близько 40 відсотків дітей страждають хронічними захворюваннями. 75 відсотків у віці до 18 років мають різноманітні патології, які в майбутньому впливатимуть на популяцію населення. Лише 10 відсотків можуть вважатися здоровими. Серед хвороб на першому місці хвороби системи кровообігу. Турбує й те, що зросла кількість захворювань на туберкульоз — у 5 разів, на сифіліс — у 8 разів (у Донецькій області —у 23 рази), на СНІД — у 35 разів.

Міністр охорони здоров'я детально зупинився на проблемах, з якими стикаються медичні працівники. Зокрема, лише заборгованість бюджету щодо зарплати становить 322 мільйони гривень. Не може не турбувати те, що заробітна платня становить 25-40 відсотків від платні в галузях народного господарства.

Андрій Сердюк відповів на ряд запитань народних депутатів.

Зі співдоповіддю виступив голова Комітету з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства Юрій Спіженко.

Верховна Рада прийняла з обговорюваного питання відповідне рішення.

Анатолій БЕНЬ, Володимир КОРОЛЮК.

Олександр Мороз:

Жодна держава не може мати переважаючої відповідальності

(Початок на 1-й стор.).

Важливим кроком у цьому напрямі є рішення Парламентської Асамблеї Ради Європи про проведення в столиці України — Києві — 16—17 березня 1998 року Четвертої Європейської міжпарламентської конференції «Європа XXI століття: складники безпеки і миру».

Ми цілком підтримуємо положення Лісабонської Декларації про те, що жодна держава, організація чи угруповання не можуть бути наділені будь-якою переважаючою відповідальністю за підтримання миру і стабільності в регіоні ОБСЄ або розглядати будь-яку частину регіону ОБСЄ як сферу свого впливу.

Висока трибуна Організації доступна для усіх зацікавлених європейських і трансатлантичних організацій та інституцій з урахуванням їх різноманіття.

У свою чергу, узгоджена авторитетна думка ОБСЄ, в тому числі парламентів держав—учасників Організації, має враховуватися іншими міжнародними форумами, які обговорюють складні питання та ухвалюють життєво важливі для європейської безпеки рішення.

На наше переконання, має йтися насамперед про втілення в практичні справи принципів і зобов'язань, зафіксованих у Гельсінському Заключному акті. Як відомо, й досі ми стикаємося із фактами їх неадекватного трактування, вибіркового підходу до їх імплементації. Це суперечить вимогам Заключного акта.

У цьому зв'язку делегація України підтримує пропозицію про те, щоб Парламентська Асамблея рекомендувала Раді Міністрів ОБСЄ розглянути на своєму черговому засіданні дане питання і вжити заходів, що забезпечують цілковите й неухильне дотримання норм та зобов'язань ОБСЄ.

Цьому сприяло б попереднє проведення конференції експертів держав-членів, яка обговорила б практику імплементації насамперед принципів і зобов'язань ОБСЄ, а також їх розгляд і підтримка національними парламентами.

По-перше, у зв'язку з наявністю різних підходів у трактуванні принципу права народів на самовизначення, на нашу думку, було б корисно, щоб згадана конференція прийняла офіційну інтерпретацію даного принципу, вказавши на його тісний взаємозв'язок із принципом територіальної цілісності держав.

По-друге, необхідно підсилити контроль з боку співтовариства за дотриманням державами-членами принципів ОБСЄ і взятих на себе зобов'язань. На наш погляд, у перспективі доцільно налагодити систему спостереження на постійній основі за дотриманням цих принципів. Оцінку ситуації міг би давати, скажімо, Діючий Голова, спираючися на висновок вже наявних або створюваних інституцій і структур ОБСЄ. Що ж до оперативного забезпечення їх постійною об'єктивною інформацією про розвиток процесів на місцях, то, очевидно, слід було б вивчити питання про створення для цих цілей інформаційно-аналітичного центру.

По-третє, необхідно підвищити вимогливість з боку співтовариства ОБСЄ, керівних органів Організації до імплементації норм і зобов'язань ОБСЄ. Важливим кроком у цьому напрямі може стати своєчасна й адекватна реакція на кожний випадок їх порушення, що, в свою чергу, вимагає розробки системи конкретних заходів і процесів.

По-четверте, для затвердження і договірно-правового закріплення у відносинах між державами норм і принципів ООН і ОБСЄ доцільно активізувати процес, який започаткував Пакт стабільності у Європі: планомірне використання таких механізмів пакту, як регіональні «круглі столи». Як відомо, Україна виступила в ОБСЄ за проведення такого «круглого столу» в рамках центральноєвропейської ініціативи.

По-п'яте, необхідно помножити зусилля щодо втілення в життя принципу мирного врегулювання суперечок. Сьогодні, зокрема, активно може використовуватися Суд із примирення та арбітражу, створений у Женеві відповідно до розробленої у рамках ОБСЄ однойменної конвенції. Було б корисно, коли б учасники сесії звернулися з відповідним закликом до парламентів держав—членів ОБСЄ.

Усе це потребує збільшення фінансових витрат, але, як правильно казали тут чимало доповідачів, збереження миру обходиться дешевше, ніж його відновлення.

Шановний Пане Голово!

Шановні колеги!

Великий потенціал, який мають парламенти, може і має бути ефективніше використаний у розв'язанні всього комплексу обговорюваних сьогодні питань. Тому делегація України підтримує ідею проведення спеціальної зустрічі голів законодавчих органів держав-членів із проблем поліпшення імплементаційного процесу в ОБСЄ. Девізом такої зустрічі могли б стати три поняття: «Парламентаризм, демократія, безпека».

Хотів би висловити впевненість, що підсумки Парламентської Асамблеї, прийняті сесією пропозиції і рекомендації стануть вагомим внеском у розв'язання завдань, що стоять перед ОБСЄ.

Дякую Вам.

* * *

Під час форуму відбулися і двосторонні зустрічі Голови ВР Олександра Мороза, зокрема, з главою уряду Республіки Польща Владзіежем Цімошевичем. Основною темою розмови стали економічні реформи в Польщі. О. Мороз оцінив ефективність реформ, що їх проводять у цій країні. В. Цімошевич, у свою чергу, відзначив не лише позитивні сторони реформування (зокрема, ВВП у 1997 році зріс на 7,3 відсотка при запланованих 5,7 відсотка, зменшення кількості безробітних), а й негативні — збільшення обсягів імпорту, конкуренцію якому місцева продукція поки що скласти не може. Під час розмови йшлося про можливе залучення польського капіталу до завершення будівництва Криворізького гірничо-збагачувального комбінату.

На прийомі у Президента Польщі Александра Квасьнєвського Олександр Мороз мав бесіди і з польським Президентом, і з головою колишньої, розпущеної Олександром Лукашенком Верховної Ради Білорусі Семеном Шарецьким, а також з главою бундестагу Рітою Зюсмут.

У передостанній день шостої сесії ПА ОБСЄ приймалися поправки до резолюцій трьох основних комітетів Асамблеї. Найбільший інтерес викликали дебати, що розгорілися в Комітеті з політичних питань та безпеки.

Надзвичайно гостро постало питання про майбутню роль ОБСЄ в контексті наявних міжнародних організацій. Деякі делегації, слідом за росіянами, пропонували надати ОБСЄ статусу основної організації, що відповідає за безпеку в Європі. Однак ця ідея не здобула підтримки більшості парламентаріїв.

Секретар Комітету з іноземних справ та зв'язків з СНД ВР України Ігор Осташ сказав з цього приводу: «В ОБСЄ замало ресурсів і коштів для того, щоб вона могла взяти на себе такі серйозні повноваження».

Для української делегації важливим уявлялося подати свої поправки до пунктів резолюції, що стосуються основних принципів ОБСЄ — непорушності кордонів, права на самовизначення націй. І зрозуміло, чому: ми пам'ятаємо винайдену концепцію про внутрішні і зовнішні кордони СНД і заяву міністра закордонних справ Росії Євгена Примакова про те, що заключні положення Гельсінського документа не гарантують непорушність кордонів пострадянських держав, країн колишніх Югославії та Чехословаччини. Поправки, внесені нашими парламентаріями, які підкреслюють наступність і права незалежних держав, прийнято.

І остання серйозна дискусія цього дня була пов'язана з деякими делікатними питаннями щодо білоруського парламенту. І хоча, скажімо, російська делегація рекомендувала ПА ОБСЄ визнати теперішній парламент Білорусі, проте прийнято рішення звернутися до Президента Лукашенка з вимогою відновити в правах законно обраний білоруським народом попередній парламент, а також про відкриття в Мінську місії ОБСЄ.

Яна СТАДІЛЬНА,
спеціальний кореспондент «Голосу України» (з Варшави).

Готуймо поправки?

Конституція — закон для кожного

Стаття 98 Конституції досить коротка: «Контроль за використанням коштів Державного бюджету України від імені Верховної Ради України здійснює Рахункова палата». Гадаю, зміст статті мав би бути більш повний, тому 9 лютого 1996 року подавав до Конституційної комісії наступний текст статті про Рахункову палату (з поправкою на існуючу назву парламенту):

«Верховна Рада України створює Рахункову палату для здійснення поточного парламентського контролю і нагляду за фінансовою і економічною діяльністю держави та органів місцевого самоврядування, за доцільним, економним, ефективним, законним розпорядженням, набуттям, зберіганням, використанням власності, що їм належить або має належати згідно з законом, та їх майнових прав і зобов'язань.

Рахункова палата є постійно діючим державним органом вищого фінансового й економічного контролю та нагляду, який діє від імені Верховної Ради України, безпосередньо їй підпорядкований і підзвітний. Рахункова палата може мати в разі необхідності свої регіональні відділення та постійних представників при державних органах, підприємствах, установах, організаціях. Вона діє самостійно і незалежно в межах, визначених законом.

Повноваження, склад, порядок створення та діяльності Рахункової палати встановлюються Конституцією та законом.»

Звісно, ця пропозиція не була сприйнята. Цікаво було б почути від читачів предметні і аргументовані відповіді на наступні запитання:

1. Що в запропонованому формулюванні не так?
2. Де і що запропоноване формулювання дає можливість розбазарити?
3. Які аспекти фінансової і економічної діяльності публічної влади, на думку читачів, мають залишитися без парламентського контролю?
4. А який історичний досвід інших країн у цьому питанні, наприклад, порівняно з Австрією, Іспанією, Туреччиною (конституції яких ретельно виписують відповідні положення)?
5. Як краще сформулювати цю статтю на майбутнє, виходячи з необхідності представницького контролю за намірами і результатами фінансової і економічної діяльності публічної влади?

Може, спробуймо спільно викристалізувати вичерпний текст майбутньої статті Конституції про Рахункову палату? Мушу нагадати, що наявність у державі Конституційного Суду висуває високі формальні юридичні вимоги до тексту Конституції; спрощенство, як показує і ще покаже практика, тут не годиться.

Владислав НОСОВ, народний депутат України.

Зі світу по нитці...

НА ПЛЕНАРНОМУ засіданні сесії Парламентської Асамблеї Ради Європи, яка відбулася у кінці червня, розглядалося питання «Біженці, ті, що шукають притулку, та переселенці у країнах СНД».

Народний депутат України, голова підкомітету Ради Європи з проблем демографії Іван Чиж відзначив, що Україна поважає міжнародне та європейське право щодо захисту людей, які через різні обставини змушені були покинути рідні місця і шукати притулку. В Україні діє Закон «Про біженців», підготовлено проекти законів «Про міграцію», «Про порядок надання притулку в Україні», які сукупно могли б розв'язати комплекс проблем названих категорій людей. Спрощується багато процедур. Зокрема, угоди про безвізове переміщення укладено із 25 країнами світу.

Нині в Україні перебувають 88 тисяч біженців, у тому числі близько 3 тис. осіб із Чечні, майже 2,5 тис. — з Абхазії. Сюди повернулися понад 620 тисяч етнічних українців, котрі раніше перебували за межами своєї батьківщини. У Криму розселено понад 250 тисяч кримських татар, депортованих за сталінізму (ще приблизно 250 тисяч представників цього народу чекають повернення на Кримський півострів). Не менша проблема — облаштування переселенців із Чорнобильської зони. Це — понад 30 тисяч осіб. Та є ще одна категорія переселенців — етнічні німці, які раніше мешкали в Україні. Маємо також 65 тисяч незаконних транзитних мігрантів.

Економічна і соціальна ситуація, що склалася внаслідок непродуманих, згубних для народного господарства реформ, не дозволяє Україні повною мірою виконати свої зобов'язання щодо захисту біженців, переміщених осіб та переселенців, бо і корінне населення в переважній більшості живе за межею бідності.

Коли почався процес переселення до Криму кримських татар, депортованих сталінським режимом, під цю програму передбачалося підвести економічну базу всього Радянського Союзу. Нині Україні доводиться розв'язувати це питання самотужки. Водночас наростає невдоволення кримських татар, які справедливо вимагають нормальних умов проживання. Без міжнародної фінансової допомоги ми навряд чи впораємося з цією ситуацією.

Приміром, у Закарпатті немає такого дня, щоб українські прикордонники не затримували десятки незаконних мігрантів, переважно із Південно-Азіатського регіону, які рвуться до Європи. Держава неспроможна забезпечити найнеобхіднішим таку кількість непроханих гостей. Тільки узгоджені дії та серйозна фінансова допомога європейських і міжнародних інституцій в змозі розв'язати проблему.

Поки що певну і дуже скромну допомогу Україна має лише від Верховного Комісара ООН у справах біженців. Щодо Ради Європи, то і вона від обговорення і констатації фактів повинна переходити до включення механізмів конкретної допомоги у розв'язанні цього складного клубка проблем.

Прес-служба Верховної Ради України.

Якщо робити справу, меду всім вистачить

Хто є хто

МІЙ СПІВРОЗМОВНИК торік сягнув полудня віку. Тим, хто полюбляє гороскопи, одразу скажу, що він — Скорпіон. Про людей, народжених під цим сузір'ям, в одній з книг написано: «Цей характер не змінюється. Він знає, чого хоче. Суть його вдачі — рішучість. Смак до життя невгамовний. Скорпіон справляє великий вплив на інші знаки. Небалакучий, неекспансивний. Уміє захищатися, але боїться атакувати». А ще: «Може бути філософом і займатися пошуками сенсу життя».

Про сенс життя я не запитую, але, здається, читач і так може зрозуміти, в чому бачить його Володимир Лушкін, керівник «Житомиробленерго», а водночас активіст Народно-демократичної партії, лідер обласної організації об'єднання «Нова Україна».

— В Україні кілька десятків партій, та всі більш чи менш гучно заявляють, що вони в опозиції. Керівники підприємств області майже всі безпартійні. А вам навіщо партія — щоб в опозиції бути?

— Багатопартійність — це добре, але тільки тоді, коли хтось бере відповідальність на себе за те, чи правильно показує, куди тягнути воза. А в нас виходить, як у відомій байці про Лебедя, Рака і Щуку. Більше того, тягнуть не воза, а ковдру — кожен на себе...

Подивімося на Захід, як там люди живуть. Кажуть: у них же працюють до сьомого поту. Але хіба наші люди, щоб вижити в нинішніх скрутних умовах, працюють менше? Однак у розвинених країнах діє відлагоджена система, кожен з максимальною віддачею займається саме своєю справою, а отже, й одержує солідну зарплату. А в нас люди, щоб вижити, змушені в переповнених автобусах везти картоплю на свої заміські городи, бо головна надія — на урожай з тих кількох соток. Є відмінність?

Причин того, чому ми так живемо, багато. Через непродуману економічну політику ми втратили ринки збуту. А скільки ще в нас енергозатратного виробництва! І конкурентоспроможної продукції...

— Нині багато політичних організацій і діячів критикують ситуацію, що склалася...

—Чорнити все підряд — це ж так просто. А результат? Значно складніше розробити конкретну програму і домагатися її втілення в життя, щоб створити додаткові робочі місця для людей, дати їм зарплату. У «Новій Україні» в області є конкретні програми реанімації лежачих підприємств, ресурсозбереження, які вже почали втілювати в життя. Вірю, що люди це оцінять.

— У сім'ї поділяють ваші політичні погляди?

— Часто дискутуємо. Дочки сміються тоді: «Тату, ти консерватор». А я просто переконаний, що не можна перекреслювати все те, що було в минулому. Візьмімо кадрову політику. Тепер на високу посаду може вискочити людина, яка, не пройшовши сходинки службової драбини, не має належних знань і досвіду. І тоді сама мучиться і людей мучить, бо не знає, що на тій посаді робити.

Сьогодні ми і на районному, і на обласному та загальнодержавному рівнях бачимо немало гідних лідерів. Та лихо в тому, що немає в них команди. От і не вдається реалізувати намічене.

Переконаний, що голова нашої облдержадміністрації — справжній професіонал. А от з командою йому теж не пощастило. Найбільша біда виконавчих структур — це коли один тягне ліворуч, другий праворуч. Я так вважаю: якщо ти працюєш у команді Малиновського, то виконуй його розпорядження. А якщо не згоден з ними, йди з тої команди. «Нова Україна» допомагатиме Малиновському, але не гаслами, а конкретними справами.

— Є ще одна причина, чому вирішив узяти інтерв'ю саме у вас: в області з переважно українським населенням організацію з промовистою назвою «Нова Україна» очолив росіянин.

— Це стосовно заяв, нібито росіян в Україні притісняють? То люди, яким лінькі справою займатися, а хочеться дешевої популярності, плетуть такі дурниці.

Я родом з Брянської області, із села, яке за 20 кілометрів від кордону з Україною. Там великий вплив української культури. Навіть центром притягнення був не наш райцентр, а Глухів, що на Сумщині. У цьому місті я й закінчив технікум, 1967 року направили на Житомирщину — приїхав назавжди. Дружина з Глухова, українка. Вдома розмовляють більше українською. Одна дочка за паспортом українка, друга — росіянка, але яке це має значення. Український народ — то всі, хто населяє Україну.

Найбільше хобі Володимира Лушкіна — бджоли. В нього два десятки вуликів — десь до тонни меду виходить.

* * *

Гороскопам усе одно не вірю. А от Володимир Лушкін має рацію: коли робити справу — меду на всіх вистачить. І не тільки меду...

Олексій КАВУН.

Житомир.

Врожай-97

ВИРОСТИТИ НЕПРОСТО. ПРОДАТИ ЩЕ ВАЖЧЕ

(Початок на 1-й стор.).

Утім, більшість з вирощеного навряд чи «завантажить» нинішнього сезону вітчизняні олійні. Левова частка соняшникового насіння, швидше за все, як і в попередні роки, «піде» за кордон. Звісно, нічого дивного в тому немає. Адже, щоб задовольнити внутрішню потребу України в олії, цілком достатньо переробити 1 мільйон 300 тисяч тонн насіння. Здавалося б, решту можна беззастережно кидати на зовнішній ринок. Тим більше, що покупців зазвичай не бракує: значна кількість держав виробляє олії значно менше, ніж потребує. Та ні. Виявляється, експортувати сировину справа для нашої незалежної неньки надто обтяжлива, бо через те, що Україна збуває насіння, а не готову продукцію, вона втрачає як мінімум 60 доларів з кожної тонни. Торік вітчизняного соняшнику за кордоном опинилося ні багато ні мало — на 230 мільйонів «зелених». До того ж більшу частину вивезеного віддавали на дурняк — за ціною на 10—15 відсотків нижчою за світову. Ну а якщо зважити, що від таких оборудок втрачається ще й протеїн — цінний білковий корм, необхідний у тваринництві (натомість ми змушені імпортувати соєвий шрот), — втрати вражають.

Щоб якось зарадити ситуації, експерти пропонують увести на експорт митні податки. Коли, мовляв, кожен, хто вивозить стратегічну сировину, сплачуватиме 40—45 доларів за тонну, то й шкода від такої торгівлі буде значно меншою. А ще краще — реалізувати не насіння, а олію.

Однак і останнє не завжди влаштовує. Свідчення тому — наше співробітництво на «сонячній ниві» з відомою американською компанією «Каргілл», яка надумала інвестувати в українську економіку 50 мільйонів доларів, збудувавши в Донецькій області олійне підприємство. У правлячих колах спочатку погодилися з пропозицією: адже переробка здійснюватиметься на території України, каргіллівці, які до того імпортували здебільшого насіння, вивозитимуть олію, а відтак жмих залишатиметься тут. Та згодом вітчизняні чиновники від АПК запропонували Заходу дещо змінити правила гри.

Не влаштовує ось що: американці хочуть імпортувати, за твердженням урядовців, знову-таки сировину — продукт лише первісної переробки. А економіка України вже має сумний досвід такої «співпраці», коли наша сировинна олія, очищена та розфасована за кордоном, знову поверталася до нас. Звісно, вже не по 550—600 доларів за тонну, а по 930—950. За словами віце-прем'єра Михайла Зубця, уряд запропонував американцям виробляти в Україні саме остаточний очищений продукт, включаючи розлив та розфасовку. Захід, стверджує пан Зубець, погодився на таку пропозицію.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Навчання

Полігон широколанівський, але умови «югославсько-албанські»

Десантники дислокованої в Миколаєві 40-ї бригади аеромобільних військ України виконали серію планових стрибків з парашутом. Це початок підготовки до спільних миротворчих навчань Великобританії, Польщі та України. Відбудуться вони у вересні на широколанівському полігоні.

За словами командира аеромобільної бригади полковника Шаміля Кулієва, у навчаннях братимуть участь по одній аеромобільній роті від кожної країни. Вони діятимуть у «югославсько-албанських» умовах: втручатимуться в протиборство двох ворогуючих угруповань. Заплановано насичений марафон: десантування, вихід на рубіж, блокування бандитів, евакуація біженців... До акції буде залучено спеціальну та бойову техніку.

Україну в навчаннях представлятиме рота старшого лейтенанта В'ячеслава В'юна. Підготовка солдатів ведеться за особливою програмою: стрільба з усіх видів зброї, рукопашний бій, іноземні (англійська, польська) мови. І звичайно ж — стрибки з парашутом.

У ці дні в небі побувала вся бригада. Вертольоту МІ-6, що прибув з Херсона, довелося добряче попрацювати.

На знімку: рядовий В'ячеслав Митринський стежить за стрибками.

Фото Олександра КРЕМКА (ДІНАУ-Укрінформ).

Кримінал

З нудьги подалися в розбійники

Нещодавно засоби масової інформації Харкова обійшло повідомлення про безпрецедентне і цинічне вбивство водія таксі. На жаль, це був далеко не перший за останні роки напад на таксистів. Але якщо раніше їх просто били, забирали виручку, змушували загрозами надурняк катати цілу ніч містом, то тепер почали холоднокровно розстрілювати.

Зухвалий злочин сколихнув місто. Правоохоронні органи пообіцяли знайти вбивцю. А днями повідомили, хто винний у смерті Василя А.

Було затримано двох молодих людей 18 і 17 років. Вони зізнались, що того вечора зупинили таксі у центрі міста і попросили водія відвезти їх на одну з околиць. Коли приїхали за вказаною адресою, водій зупинився. Та юний кавалер замість розрахунку приклав йому до потилиці пістолет і вистрілив. Після чого парочка забрала у таксиста виручку, 16 (!) гривень, і спокійно пішла на вечірку. Деякі перехожі бачили, як обіч дороги стояла машина із ввімкненим двигуном і фарами, але думали, що на кермо схилився стомлений водій.

Слідчі стверджують, що юні гангстери належали до одного з підліткових розбійних угруповань, на рахунку якого не менше десятка резонансних злочинів. Більшість із членів банди малолітніх уже затримано. Майже всі вони із порядних, забезпечених сімей. Злочинними розвагами займалися від нудьги, для скороминучого задоволення — попити, поїсти, купити чергову «шмотку».

Микола КОСИЙ.

Харків.

Пов'язали крутих хлопців у «Козацькій заставі»

Закономірною розв'язкою закінчився «з'їзд» кримінальних авторитетів у найпрестижнішому ресторані обласного центру «Козацька застава». Взяти участь в «урочистостях» з нагоди звільнення відомого в цих колах «пахана» прибули представники з кількох областей України. Цілувалися, частувалися, про майбутнє життя-буття говорили. Аж тут несподівано для учасників зібрання з'явилися співробітники управління боротьби з організованою злочинністю УМВС в області. Присутні круто змінили розмову і почали чинити опір міліціонерам, коли ті стали перевіряти, хто є хто. Та правоохоронці не спасували. Їм удалося затримати 40 чоловік, автотранспорт, вилучити зброю. Дехто відбувся адміністративним покаранням, а окремим «світить» дещо серйозніше.

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

Точка зору

Пунктуаційна вправа: карати не можна помилувати

ОСТАННІМ часом країни Європи одна за одною скасовують смертну кару. Чому цивілізовані нації зважуються на такий крок? Вирішальними тут є, звичайно, етичні міркування.

Будемо ми вбивати чи збережемо життя своїм злочинцям, ця проблема — лише видима частина айсберга, на якому Україна й інші держави посткомуністичних режимів «пливуть» до Ради Європи. Країни Західної Європи побоюються непередбачуваності держав, що вийшли зі школи комунізму, остерігаються нашого руху по лінії найменшого опору.

Ми караємо злочинців за скоєний злочин. Але тих не меншає, а навпаки — більшає. Отже, кара за минуле — недостатній засіб боротьби зі злочинністю. Життя підказує, що заради майбутнього важливо навчитися нам усім розуміти причину скоєння злочину і усім суспільством боротися з причинами появи злочинності. Слід розпочинати із боротьби з соціальними умовами, що спричиняють злочини. Зубожіння людей — причина багатьох злочинів.

Укорінена в суспільній свідомості ілюзія, що смертна кара є буцімто відплатою за скоєне, по суті, пережиток давніх уявлень про кровну помсту, потурання первісним інстинктам.

Сьогодні Україна, за даними юридичного комітету Ради Європи, посідає четверте місце у світі (після Китаю, Саудівської Аравії, Нігерії) за кількістю виконаних смертних вироків.

Засуджені до смертної кари скоювали свої злочини часто-густо імпульсивно, зазвичай у стані алкогольного сп'яніння. Аналіз мотивів і умов убивств, вчинених в Україні за п'ять останніх років, показує, що значну кількість було скоєно на побутовій основі (в 1991 році — 42,9% від загальної кількості, в 1995 році — 36,3%), значно менше із хуліганських мотивів (2,4% і 1,9%), пов'язаних із зґвалтуванням (0,7% і 1%), і розбійним нападом (1,5% і 2,1%).

У Російській Федерації смертну кару замінено на довічне ув'язнення, і це покарання засуджені відбувають у двох колоніях. Умови утримування там жорсткі: одна півгодинна прогулянка на день і тільки в наручниках; ніяких газет і телебачення; заборона зустрічі з рідними. З слів голови Комітету з помилування при Президентові Росії, 41% засуджених на «довічно» хочуть смертної кари, аби не відбувати довічне ув'язнення в таких умовах.

Проект закону про довічне ув'язнення вже запропоновано Верховній Раді України. Під час розгляду цього закону необхідно врахувати і досвід інших країн. На особливу увагу заслуговує практика виконання довічного ув'язнення і диференційований підхід до засуджених у Швеції, Канаді, Великобританії. Засуджені там мають можливість реабілітуватися за 15—20 років і навіть вийти на волю. Рівень повторної злочинності в таких осіб дуже низький (менш як 1%). Також слід зважати на український менталітет, наші знання і поважати права громадян держави. Від усіх нас залежить, чи побудуємо ми поліцейську державу, чи правову.

Микола БЕЗОТОСНИЙ,
доцент кафедри суспільних дисциплін Київського інституту внутрішніх справ.

Пригода

Випий, любий, ... отрути

Якось увечері, нудьгуючи в чужому для них і незнайомому Рівному, двоє панів із Харкова — Руслан та Олександр — запросили до свого номера в готелі «Мир» чарівних панянок — Надію і Тетяну. Гуляли славно, усім було добре і весело.

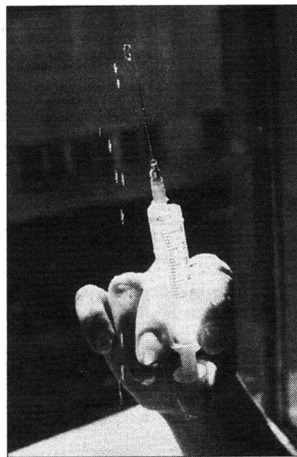
А потім харківські козаки... знепритомніли, бо їм у келихи чогось підсипали. Рівнянки хутенько «обчистили» нерозважливих кавалерів і зникли. А ті опинилися в лікарні з ознаками отруєння.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівне.

Наркоманія «важчає»

З НЕДАВНІХ часів Європа стала пріоритетним ринком для ділків наркобізнесу. Певне місце в їх планах посіла й Україна, територію якої почали використовувати як транзитну для перевезення наркотиків. Виявлено два наркошляхи — так звані «афганський» та «балканський». Власне ними й перевозять до Європи через наші кордони героїн та кокаїн. Роблять це переважно громадяни Африки, Латинської Америки, Південно-Східної та Центральної Азії.

Результати підвищеної активності наркоділків в Україні не забарилися: в країні зафіксовано зростання незаконного розповсюдження наркотиків та збільшення кількості їх споживачів. Тепер щорічно виявляють і беруть на облік до десяти тисяч наркоманів, 90 відсотків з яких — молодь віком до 30 років. Однак, за неофіційними даними, їх загальна кількість коливається у межах 400 тисяч.

За свідченням фахівців, загрозливих масштабів набуває поширення в Україні «важких» наркотиків. Ще 1994 року в нашій державі було зафіксовано лише один випадок появи кокаїну на внутрішньому ринку. А минулого року таких випадків трапилось уже понад 600. Між представниками міжнародної мафії нині триває жорстока боротьба за не освоєний (тобто наш!) ринок збуту «важких» наркотиків. Злочинці привчають українських «споживачів» до героїну та кокаїну, бо зиск з їх продажу значно вищий за традиційні коноплі чи макову соломку. Одна таблетка амфітаміну «екстазі» коштує 25 доларів, водночас за склянку макової соломки (80 грамів) наркоман викладає, залежно від регіону, від 2 до 5 доларів. Найдорожчий кокаїн: один грам коштує 260 доларів США. Фахівці підрахували, що в тіньовому обігу щодоби перебувають майже 40 тисяч доларів.

В Україні «важкий» наркобізнес «розкручують» представники спільних комерційних фірм та етнічні злочинні угруповання. Вже викрито 10 злочинних формувань нігерійців, які під виглядом комерсантів завозили в нашу країну героїн. А з 600 пійманих на гарячому в Києві, Донецьку і Харкові 350 — громадяни африканського континенту.

Однак поки що найбільш доступними і значними джерелами наркосировини в Україні залишаються дикорослі коноплі та снодійний мак. За результатами досліджень, майже 75 відсотків наркоманів самостійно виготовляють наркотики з маку — так званий ацетильований опій. Щоправда, перевезення макової соломки в мішках — то вже вчорашній день. Тепер перевізники віддають перевагу готовому відвару з неї. Він займає менше місця, а отже, його безпечніше й вигідніше транспортувати. Щоб виготовити один кілограм такого відвару, потрібно мати близько 10 кілограмів макової соломки. Майбутній опій, як правило, росте на приватних землях, по-народному — на городах. Спецпідрозділи МВС щороку виявляють і затим знищують майже 3 тисячі нелегальних посівів маку — торік порушено 1049 кримінальних справ.

Що стосується конопель, то вони, за підрахунками фахівців, буяють на 100 тисячах гектарів нашої землі. Щороку з незаконного обігу правоохоронці вилучають до чотирьох тонн маріхуани.

Водночас наркобізнес славиться не лише мільйонними прибутками для одних і фізичною і психологічною деградацією для інших. Наступним кроком після уколу, як правило, стає злочин. Відомо, що наркоман готовий на все, аби отримати дозу. Злочинів, скоєних у стані наркотичного збудження, теж немало: за останні п'ять років їх кількість збільшилася у 8 разів. Ця тенденція, за висновками експертів, зростатиме.

В Україні на обліку перебувають: загалом осіб, які вживають наркотики, — 63 450, з них 2 337 — неповнолітніх; осіб з діагнозом наркоманія — 49 494, з них неповнолітніх — 945. Серед споживачів наркотиків найбільше тих, хто ніде не працює і не навчається, — 49 737; школярів та учнів ПТУ, не байдужих до наркотиків, —1 129. За останні п'ять років від передозування наркотиків померли 4 тисячі чоловік.

Алла РОМАНЧУК.

Матеріал підготовлено за інформацією управління з боротьби із незаконним обігом наркотиків МВС України.

Вчіться тримати парасольку!

(Початок на 1-й стор.)

Незадовго до цієї події генеральний секретар НАТО Хав'єр Солана дав інтерв'ю українським журналістам, де назвав документ однією з найважливіших угод, яка була підписана з іншими країнами. У Хартії, сказав Хав'єр Солана, записані взаємні зобов'язання сторін, у тому числі встановлення зв'язків на вищому рівні, розвиток співробітництва між Україною і альянсом.

Щодо схожості й відмінностей двох документів — Основоположного акту, підписаного Росією, і Хартії, то пан Солана підкреслив: Росія і Україна — різні країни і було б не кращим виходом підписати однакові угоди.

Не обійдено увагою і таке питання, як несприйняття Росією навіть гіпотетичного вступу в альянс колишніх республік СРСР. Позиція НАТО, за словами Солани, полягає в тому, що альянс вирішив відкрити себе для країн Центральної і Східної Європи. Відкритим є і процес відносин з різними країнами. Ці країни, підкреслив Солана, стукають у наші двері тому, що сподіваються одержати в НАТО те, що їм необхідно. Проте зауважив, що не слід розглядати відкритість НАТО тільки як гарантії для цих країн. Альянс чекає від них виконання серйозних зобов'язань, і вони мають самі зробити вибір. Недостатньо тільки ховатися під парасольку, треба уміти її тримати.

Золоті слова сказав Хав'єр Солана і надзвичайно вчасно. Для тих, хто вважає, що ми потрапимо в НАТО як тільки, так і відразу, розшифрову, що він мав на увазі: зростання національної економіки, зміцнення політичної стабільності, досягнення людського рівня життя народу — нашого, того, що перебувається і без роботи, і без заробітку. Все ж, може, ми це зрозуміємо, а тоді й про вступ до НАТО чи ще куди поговоримо. А якщо співробітництво з альянсом змусить запрацювати мізки наших політиків саме у цьому напрямі, то, як раніше було прийнято проголошувати, хай живе Солана з його блоками!

Але коли б наші бажання та збігалися з нашими можливостями... А що це не завжди так, свідчать відзиви зарубіжної преси, яка нині надзвичайно активно обговорює цю справді найважливішу політичну подію 1997 року. Скажімо, німецька газета «Ганноверше альгемайне» висловлює таку думку: «На перший погляд, може здатися, що обмеження кількості запрошених до НАТО позбавить її від ряду технічних і фінансових проблем. Проте така політика може призвести до дестабілізації східної частини Європи, не кажучи вже про загрозу непередбачуваної гонки озброєння у країнах, що залишилися за «бортом». І в кінцевому підсумку витрати можуть бути ще більшими».

А американська «Нью-Йорк таймс» зауважує в своєму коментарі: «До перекроювання карти Європи не слід ставитися легковажно, бо з розширенням НАТО на схід можливий новий поділ цього континенту на «прийнятих і неприйнятих». Тим, хто залишиться за «бортом» —Румунії, Словенії, Литві, Латвії та Естонії не полегшає від нагадувань про наступний етап розширення НАТО. Ці країни залишаються в політичній, військовій і економічній «сірій зоні». І це може стати найнебезпечнішим наслідком розширення НАТО».

Є над чи замислитися, чи не так?

І все ж, мадридський саміт дасть початок новому етапу створення безпеки Європи, а рішення, прийняті тут, мають продемонструвати світові, що держави—члени НАТО прагнуть створити Північноатлантичний альянс для усієї Європи.

А для цього перед країнами, що прагнуть стати його членами, будуть поставлені жорсткі умови відповідності, де на перший план виходять широка демократизація суспільства, міцна економіка і стабільна політика. До речі, Північноатлантичний альянс розробляє план стабілізації й поглиблення демократії у Східній Європі для країн, які запрошення до НАТО не одержать. Так що вчіться тримати парасольку, панове!

Валентина ПИСАНСЬКА.

Чому нервує генерал?

РОСІЙСЬКІ генерали полюбляють гучні заяви. Сказав, буває, — як відрубав. Саме так учинив нещодавно командувач обмеженого контингенту російських військ у Придністров'ї генерал Валерій ЄВНЕВИЧ.

Цьому видатному російському полководцеві не до вподоби перспективи введення у придністровський регіон українського миротворчого контингенту. На зустрічі з делегацією Європарламенту, яка відвідала нещодавно Молдову, генерал заявив: він щодо присутності там українських солдат "категорично проти". «Це схоже на те, коли намагаються загрібати жар чужими руками», — роздратовано скаржився потім генерал молдовським журналістам. Якщо сюди прийдуть українці, то мені, сердито зауважив Євневич, робити тут уже немає чого.

Важко зрозуміти, що ж усе-таки порушує спокій генерала? Що будуть загрібати «чужими» (треба розуміти — саме Євневича?) руками українські солдати, яких плановано ввести в район Дубоссар і які допомагатимуть, попри інше, ремонтувати зруйнований під час війни Дубоссарський міст? Можливо, українські миротворці «загребуть» миротворчу славу Євневича? Але ж сам генерал нікого, власне, й не мирив, прибув до регіону вже після закінчення війни, і зустрічали його в російській армії, згадаймо, не дуже люб'язно, навіть до штабу спочатку не пустили: миротворець у Придністров'ї інший генерал — Олександр Лебідь...

— Будемо вважати, що це особиста точка зору Євневича, — так прокоментував ситуацію представник Президента України в урегулюванні придністровського конфлікту Євген Левицький. — Про бажаність введення в регіон наших миротворців до України звернулося і керівництво Молдови, і керівництво адміністрації Придністров'я. А з боку Москви жодних заперечень не було...

Це — міркування дипломата. Можуть, утім, бути й інші, менш дипломатичні, в дусі заяви генерала Євневича. По-перше, його обурення, сказати б, симптоматичне. Воно ще раз підтверджує думку: багато хто в Росії бачить Придністров'я плацдармом для впровадження своєї політики в регіоні. Звичайно, присутність там когось іншого таким перспективам дуже завадить. Отож після проголошення планів введення до Придністров'я українського контингенту багато хто в Москві занервував, а першим не витримав і розговорився саме Євневич. Звісно, генерал — не дипломат. Міністр закордонних справ Євген Примаков під час квітневого візиту до Кишинева висловився стриманіше — я, мовляв, не бачу необхідності у введенні в регіон українських миротворців.

По-друге, серед російської політичної еліти популярною є ще одна стратегічна ідея. Багато хто в Москві вважає, що Росії вигідні конфліктні точки на теренах колишнього Союзу: маючи напругу в Абхазії, можна впливати на Грузію, кримськими проблемами можна тиснути на Україну, ну а Придністров'ям, відповідно, — на Молдову. Зрозуміло, таким діячам владнання придністровського конфлікту, м'ясо кажучи, не бажане. А отже, і фактор стабільності, яким мають стати українські миротворці, теж цілком зайвий.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Хроніка. Факти. Події

Белград

Президент і Скупщина в одній особі

Президент Сербської Республіки Біляна Плавшич заявила, що «взяла на себе функції Скупщини» і у зв'язку з розпуском парламенту оголосила всі його рішення неконституційними. На прес-конференції вона повідомила і про намір «сформувати в місті Баня-Лука уряд національного порятунку».

Манагуа

Студенти знову протестують

У столиці Нікарагуа відновилися студентські заворушення, що вилилися у тригодинні сутички з поліцією. За попередніми даними, майже 30 чоловік було поранено, серед них чотири журналісти. Інцидент стався поблизу Центральноамериканського університету, студенти якого після триденної перерви знову вийшли на вулиці з вимогою до влади збільшити розмір державних субсидій на потреби освіти.

Мехіко

На 71-му році зазнала поразки

У Мексиці офіційно оголошено попередні результати виборів до Національного конгресу (парламенту) та місцевих органів влади. Вони свідчать про те, що вперше за останні майже 70 років незмінного правління Інституційно-революційної партії (ІРП) її позиції помітно послабшали. Кандидат на посаду глави столичного уряду від лівої Партії демократичної революції Куаутемок Карденас набрав майже 48 відсотків голосів, значно випередивши своїх суперників. ІРП втрачає також абсолютну більшість у палаті депутатів парламенту. Правляча партія одержала 38,8 відсотка голосів виборців, тоді як найближчі конкуренти набрали майже 53 відсотки.

Пномпень

Конфлікт вичерпано?

Підрозділи камбоджійської армії, що підтримують Народну партію Камбоджі на чолі з другим прем'єр-міністром Хун Сеном, завершили операцію з очищення Пномпеня від незаконних збройних формувань. Про це йдеться в інтерв'ю Хун Сена пномпенському телебаченню.

Делі

Бойовики жадають крові

Щонайменше 25 чоловік убито в результаті вилазки бойовиків сепаратистського угруповання «Національний фронт Кукі» в індійському штаті Маніпур. Рано-вранці екстремісти напали на село Сінгтам за 50 км від міста Імпхал і розстріляли там 25 мирних жителів, тяжко поранивши ще кілька десятків чоловік. Знищивши потім з гранатометів майже 20 будинків, екстремісти відступили.

Пхеньян

Країна завмерла в поклоні

Рівно опівдні вчора на всій території КНДР пролунали звуки гудків і сирен. Вони тривали три хвилини і пролунали на відзначення третьої річниці від дня смерті президента республіки Кім Ір Сена. Під ці звуки люди зупинялись і завмирали в поклоні. В цей час чимало громадян були біля статуй і портретів померлого президента, а також коло пам'ятників, пов'язаних з його діяльністю. Із 7 липня всі прапори в країні спущено.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Володимир СТРОЙ,
«Голос України» (з Риги)

Тепер не знатимуть, що випити...

Ось вже понад місяць на вулицях, у парках та магазинах курортного естонського міста Пярну не зустрінеш рекламу алкогольних напоїв та тютюну: її заборонено спеціальною постановою мерії. Місто добровільно відмовилося від десятої частини своїх доходів. І чому? Батькам міста здалося, що його вулицями тиняється забагато молоді напідпитку. Тому вони порадилися з мешканцями й ухвалили: публічній рекламі алкоголю й тютюну — не бути!

Армен ХАНБАБЯН, «Голос України» (з Єревана)

Правляча партія змінює лідера

ПІСЛЯЗАВТРА починається черговий з'їзд вірменського загальнонаціонального руху (ВЗР). Ця партія існує у Вірменії ось уже 7 років, але до свого форуму приходить у глибокій кризі.

Рейтинг ВЗР сьогодні низький. На думку авторитетних членів правлячої партії, це пов'язано із тим, що парламентська фракція ВЗР, яка контролює в Національних зборах більшість голосів, усі ці роки змушена була підтримувати багато непопулярних законопроектів уряду. І сьогодні один з лідерів ВЗР Едуард Єгорян, який претендує на посаду керівника руху, впевнений: партію можна відродити, якщо вона буде на більш незалежних позиціях.

Самого Єгоряна, який є головою Комісії парламенту з державно-правових питань, уже давно вважають дисидентом у русі. Природно, його прагнення очолити партію в уряді не викликає захоплення. Однак Єгорян користується значним авторитетом середніх і нижчих партійних ланок. На з'їзді він спробує внести зміни до статуту партії, згідно з якими лідер руху обиратиметься не членами правління, а всіма делегатами. Багато рядових партійців готові підтримати його, і в цьому випадку шанси Єгоряна значно збільшаться.

Зросте й можливість втрати урядового контролю над парламентською більшістю. Тому Президент республіки Левон Тер-Петросян запропонував на пост голови партії Сирадегяна. Пан Сирадегян кілька років тому вже керував рухом, однак потім перейшов у ряди вищих державних чиновників і як міністр та мер показав себе доволі непоганим адміністратором. Його політичний рейтинг досить високий. Розрахунок президента полягає в тому, що авторитет цього діяча позитивно позначиться і на авторитеті всієї партії, яка під його керівництвом, піддавшись необхідній трансформації, залишиться, проте, серед проурядових сил.

Але обрання Єгоряна може порушити всю цю комбінацію і, ймовірніше, призведе до розколу партії та її парламентської фракції, тому боротьба на з'їзді буде доволі жорстка.

Тенденції

ЗАПЛАТЯТЬ ДОВІРОЮ

ПОШТА приносить багато листів, пов'язаних з роботою міліції. Лише останнім часом такі листи надійшли до «Голосу України» з Генічеського, Цюрупинського, Голопристанського, Бериславського та інших районів. У листах, як то кажуть, — крик душі (не торкаємося дописів відверто лукавих). За описаними ситуаціями, здебільшого сумними, чітко проглядає давня проблема довіри до правоохоронців. Часом ця довіра буває крихкою...

Наш кореспондент попросив прокоментувати деякі листи заступника начальника управління МВС у Херсонській області Миколу КУРКА.

— Миколо Нестеровичу, одразу поговоримо про ті листи, де йдеться про забезпечення захисту людини з боку міліції. Ось пенсіонерка з Каховки Надія Н. обурюється, що вже майже рік розслідують карну справу щодо спроби зґвалтування її онуки. Дівчина п'ять місяців провела у психіатричній лікарні після знущань бузувірів, пережила глибокий стрес... Інший автор, Євген Скалибог із Херсона, описує, як захмелілий водій збив на шляху його сина, майора міліції. Від одержаних травм син помер. Однак винуватець, котрого знайшли, й досі гуляє на волі. На наше прохання юристи вивчали ці листи, поділилися сумнівами. Чому, наприклад, у випадку з каховською дівчиною стаття Кримінального кодексу про спробу зґвалтування згодом «переросла» у статтю про хуліганство, а до водія, який збив пішохода, застосували дещо «полегшену» провину? В обох випадках називаються прізвища слідчих, котрим автори відверто не довіряють.

— Одна з названих справ перебуває на контролі в управлінні, і після детального вивчення ми поінформуємо редакцію про результат. Проведемо службову перевірку щодо тих працівників, котрі дали привід каховській пенсіонерці сумніватися у професійних якостях слідчих. Наскільки справедливі ці претензії, говорити рано, однак такі листи наштовхують на певні міркування. Давайте подивимося на проблему глибше.

Кваліфікація наших працівників загалом висока. Уже нинішнього року вдалося довести розкриття злочинів майже до 60 відсотків. Цей показник у порівнянні з роком торішнім збільшився всього на 11 відсотків, але якби ви знали, якою ціною далися ці відсотки! Негаразди в роботі справді є. Чого гріха таїти, серед працівників органів внутрішніх справ є й такі, на кого люди скаржаться небезпідставно. Нещодавно під час зустрічі із журналістами начальник управління генерал-майор Микола Марченко назвав деякі дані, пов'язані з темою нашої розмови: торік дисциплінарні покарання накладено на понад 1270 наших працівників, 227 з них звільнено з роботи. Сумна статистика. Але в такій практиці є, так би мовити, зворотний бік медалі. Соціологічні опитування, проведені центром громадських зв'язків управління з допомогою служб МВС, показують: 47 відсотків респондентів ставляться до роботи працівників міліції Херсонщини позитивно і лише 20 —негативно. Розумію певну умовність соціологічних досліджень, недосконалість їх методики, але й одержана інформація дає достатнє уявлення про наші здобутки і прорахунки. Ясна річ, роботи ще непочатий край. Українська міліція нині вдосконалює діяльність, позбувається колишніх імперських стереотипів, бере на озброєння кращий світовий досвід. Правоохоронці Херсонщини схвально поставилися до прийняття кодексу честі працівника органів внутрішніх справ, зорієнтованого на піднесення моральних якостей людини в погонах. Відрадно, що наші служби шукають і шляхи підвищення довіри населення до міліцейського працівника. Скажімо, дільничні інспектори налагоджують безпосередній контакт з людьми — особисто вручають мешканцям квартир спеціальні картки, в яких значаться прізвище інспектора, його телефон, місцезнаходження тощо. Водночас спрямовуємо зусилля кадрів на забезпечення високої дисципліни, чесну оцінку своєї праці, суворо питаємо за недоліки. І дехто з працівників уже застерігає нас від того, щоб тут не перегинали палиці.

— Про «перегинання палиці», але в іншому плані. У листі з Каланчака фермер Сергій Свищ та його однодумці розповідають про «усердие не по разуму» окремих ваших працівників на місцях, їх зверхність і грубість, безцеремонність. У пориві будь-що знайти компромат, пише фермер, каланчацькі пінкертони захопилися перевірками, вилученням документації, відволіканням людей від виробництва і фактично паралізували роботу фермерського господарства в період сівби. Який результат? Від надмірних зусиль, іронізує автор, одержано «пшик». Такі претензії непоодинокі. У чому коріння цього явища? Спробуймо на мить розділити точку зору авторів листа, котрі вважають, що нерідко міліціонери демонструють тенденційну ревність тоді, коли, висловлюючись сучасною мовою, хочуть бачити виробничника «спонсором». Фермер так і пише: на благодійні потреби кошти надасть, але не «буде платити» каланчацьким працівникам міліції, як не платив «бандитам херсонським, кримським». Невже це огульні звинувачення?

— Звичайно, прикро, коли автори наводять непригляднi факти поведінки працівників міліції на зразок того, що вони такого-то числа, о такій-то годині веселяться в барі із сумнівними людьми, чинять тиск на виробника, якого мають підтримувати. Частково я вже відповів на запитання, як ми ставимося до «аномалій» у міліцейській роботі й поведінці. Проблема доцільності перевірок теж потребує окремого розгляду. В усьому має бути міра, дотримання законності, забезпечення невідворотності покарання. Зазначений лист теж перевіримо. Хоча скажу, що ніхто з нас не знімав обов'язку викривати економічні злочини, глибоко вникати у роботу підприємств, банків, контор, фірм. Лише нинішнього року порушено 15 кримінальних справ у кредитно-фінансовій, економічній сфері. Грубості, хамству в усіх проявах треба протиставити глибоке знання економіки, бухгалтерського обліку, вміння розкрити механізм надходження коштів до бюджету або приховування їх, педагогічну етику.

— Перейдемо до листів з місць відбування покарання. Деякі автори, приміром, Ігор В. з установи ЮЗ-17/90, Євген К. з ЮЗ-17/7, буквально «бомбардують» правоохоронні інстанції з вимогою переглянути судові вироки щодо них. Хотілося б зрозуміти логіку міркувань таких авторів.

— Прямого відношення діяльність виправних установ до мене не має, це компетенція мого колеги. Але, ознайомившись зі змістом листів заздалегідь на ваше прохання, побачив прояви нещирості авторів, приховування неприваблиних фактів з їхнього кримінального життя. Утім, їх аргументи щодо незаконності засудження нехай розглядають відповідні інстанції, зокрема прокуратура. У мене ж оці листи викликали певні думки. Мені здається, наше законодавство виразно не вказує на пріоритетний захист людини, потерпілого, бо чимало його положень позначені печаткою минулих десятиліть і вимагають нового осмислення. Розслідуючи якусь справу, треба врахувати безліч формальностей, передбачити своєрідні «пастки», постійно балансувати між необхідністю викрити злочин і прогалинами в законодавчій базі. Цим часто користуються правопорушники. Отже, приведення законодавства у відповідність до вимог часу — це теж стежка до підвищення довіри до працівників міліції. Але все це поки що побажання. Завойовувати авторитет слід уже сьогодні.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.
Херсонська область.

Абзац з листа

Люди зубожіють, а високопоставлені чиновники...

Пропоную ввести обмеження на пенсії та зарплати високопоставлених державних службовців. В такій бідній державі, як наша, уряд не має права бути багатим. І зовсім не обов'язково будувати палаци та споруджувати пам'ятники, проводити помпезні прийоми та нескінченні поїздки делегацій по закордонах.

Ірина Повстянко, пенсіонерка.
Запоріжжя.

Хто користається з пенсії?

Те, що одержує сьогодні пенсіонер, — це не пенсія, а щось таке, на що й назви немає. Хтось із неї добре користається, доки вона дійде до нас, розділена на частини. І ще. Чому ми, ввімкнувши телевізор, повинні дивитися різні реклами, в яких абсолютно не зацікавлені, але які ми оплачуємо зі своєї кишені — електролічильник-бо працює?

В. Трофименко.
Кривий Ріг.

За квартири заплатимо вкладами

Пропоную розробити механізм розрахунку у квартплаті нашими вкладами. При нинішній скруті наші борги перед державою зростатимуть, це й так зрозуміло. Компенсацію ми не отримаємо — теж зрозуміло. Розрахувавшись за квартиру вкладом, людина матиме чисту совість перед державою і хоч якусь компенсацію як вкладник...

В. Андреєв.
Запоріжжя.

А про захист інвалідів — ні слова

Виробництва через недоробки своїх керівників, котрі не забезпечують нормальних умов охорони праці і техніки безпеки, плодять армію інвалідів і викидають їх на ринок безробіття з мінімальною пенсією, яка не дозволяє їм навіть нормально харчуватися. На жаль, у законі про податки немає жодного слова про соціальний захист інвалідів і про збирання держподатку для фінансування цього напрямку. Пропоную переглянути статті 14, 15 і 20 цього закону і встановити справедливість по відношенню до інвалідів.

Євген Мілюков.
Херсон.

Прогуляв урок — плати штраф

За останні кілька років в Україні зникло близько 250 дитячо-юнацьких спортивних шкіл, рідко де працюють культурно-мистецькі гуртки чи школи. В результаті на вулиці опинилися сотні тисяч дітей, які після уроків кинуті напризволяще. Ще рік тому це були добрі, чемні, виховані й культурні діти. Сьогодні вони нічим не зайняті. Серед них процвітає розпуста, вони палять, уживають наркотики. Пропоную запровадити в Україні програму культурного оздоровлення нації: для глибшого вивчення літератури та мистецтва ввести в школах додаткові уроки, а за порушення дисципліни — грошові штрафи.

Костянтин Пейгалайнен.
Київ.

Запитуєте — відповідаємо

З комп`ютером проти тяганини

«Розкажи, шановна редакціє, про діяльність в Україні американського агентства, яке надає нам допомогу, зокрема, про його співпрацю з Міністерством соціального захисту. Чула, укладено угоду між ними. Що це дасть пересічному громадянинові?

Галина БАБ'ЮК.
Коломийський район Івано-Франківської області».

Агентство США з міжнародного розвитку (АМР), про діяльність якого і запитує наша читачка — провідне агентство американського уряду з міжнародної допомоги. Мета всіх проектів, що реалізуються в Україні —підтримка зусиль Кабміну, спрямованих на поліпшення стану найнезахищеніших верств суспільства. Допомога АМР зосереджена на шести напрямах, серед яких і сфера соціального захисту населення.

Недавно АМР США та Мінсоцзахист України уклали чергову угоду про співробітництво.

Слово тим, хто її підписав від імені своїх урядів.

Грегорі Х'ЮГЕР, директор регіональної місії в Україні, Білорусі та Молдові:

— Угода про допомогу в реалізації програм реформування системи соціального захисту діятиме до 1 січня 2000 року. До цього часу АМР допоможе удосконалити чинну державну програму надання житлових субсидій малозабезпеченим верствам населення, комп'ютеризувати цю службу та установи соцзахисту, створити систему соціального моніторингу тощо. Сподіваємося, завдяки нашій підтримці ви невдовзі матимете можливість володіти всіма відомостями про пенсіонера ім'ярек в комп'ютерній мережі, а не в допотопних картотеках. Це спростить роботу працівників служби і полегшить життя хворим і немічним, які гають час в коридорах і кабінетах установ. Зазначу, що реформування системи соціального захисту в Україні йде значно швидшими темпами, ніж в країнах СНД.

Петро ОВЧАРЕНКО, міністр соціального захисту населення України:

— Нинішня угода — друга в царині соціального захисту. Торік АМР допомогло нам в розробці й провадженні програми надання житлових субсидій. Ми створили систему, про яку до 1995 року тільки чули. Комп'ютеризація прискорила опрацювання заяв, а також зменшила обсяг «паперового валу» та час на подання та отримання субсидій. А їх отримують понад п'ять мільйонів сімей. Завдяки програмі збільшились надходження до державного бюджету на суму близько одного мільярда доларів на рік. Це допомогло Україні виконати вимоги, які висував Міжнародний валютний фонд щодо фінансової платоспроможності.

Нова угода продовжує та розширює співпрацю між нашим міністерством та АМР. Головна мета технічної допомоги — сприяти уряду в реформуванні правової та контролюючої основ щодо соціальних пільг.

Завдяки підтримці американського агентства буде запроваджено уніфіковану програму цільових субсидій для бідних, яка замінить існуючу програму загальних пільг.

Записав
Іван ІЛЛЯШ.

Богуславський педагогічний коледж імені І. С. Нечуя-Левицького

Оголошує прийом студентів на 1997-1998 навчальний рік

На денну форму навчання за держзамовленням на базі неповної загальної середньої освіти за спеціальностями:

«Музичне виховання»

Вступні випробування:

1. Спеціальність (спецінструмент, музична грамота, вокально-хорові дані).

2. Українська мова (диктант).

«Початкове навчання, дошкільне виховання»

Вступні випробування:

1. Українська мова (диктант).

2. Математика (усно).

Термін навчання 3 роки 10 місяців. Вступні випробування з 23 липня.

На платній основі проводиться прийом студентів

а) на денну форму навчання на базі неповної загальної середньої освіти за спеціальностями:

«Початкове навчання та англійська мова», «Образотворче мистецтво та художник-дизайнер», «Дошкільне виховання та англійська мова», «Дошкільне виховання та сімейний вихователь».

Термін навчання 3 роки 10 місяців.

На базі повної загальної середньої освіти за спеціальностями:

«Початкове навчання», «Дошкільне виховання».

Термін навчання 1 рік 10 місяців.

«Початкове навчання та англійська мова», «Дошкільне виховання та англійська мова».

Термін навчання 2 роки 10 місяців.

б) на заочну форму навчання за спеціальністю **«Дошкільне виховання»** на базі повної загальної середньої освіти.

Термін навчання 2 роки 10 місяців.

в) на екстернатну форму навчання за спеціальністю **«Дошкільне виховання»** на базі неповної або повної загальної середньої освіти.

Зарахування на платне навчання проводиться за результатами співбесіди.

Прийом документів до 22 липня 1997 року.

Адреса коледжу: 256830, Київська обл. м. Богуслав, вул. Інтернаціональна, 17. Телефон для довідок: 5-11-53.

ІНСТИТУТ АДВОКАТУРИ ПРИ КИЇВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

оголошує набір студентів за спеціальністю

ПРАВОЗНАВСТВО

За довідками звертатися за телефонами:

221-03-06, 228-29-72, 293-07-89.

Приймальна комісія працює за адресою:

м. Київ, провулок Дзержинського, 3

(Український гуманітарний ліцей).

Ліцензія Міносвіти № 114765

До відома громадськості

Науково-виробниче підприємство «Поліпром» звернулось до Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з постачанням електричної енергії за нерегульованим тарифом на території України.

Поштова адреса: 320030, Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, 5/2, телефон (0562) 70-04-93, факс 70-04-83.

Акціонерне товариство закритого типу «Прикарпаття» оголошує про свою ліквідацію згідно з рішенням засновників. Претензії приймаються протягом двох місяців від дня опублікування оголошення.

ОАО ПБК «Славутич» извещает своих акционеров о внеочередном собрании, которое состоится 31 октября 1997 года в 15.00 в помещении кинотеатра «Победа» (г. Запорожье).

Повестка дня:

1. Увеличение уставного фонда акционерного общества.
2. Освоение инвестиций.
3. Внесение изменений в устав акционерного общества.

Наблюдательный совет.

Інформація про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Дніпропетровське автопідприємство 0406», створеного в процесі приватизації

1. Повне фірмове найменування : Відкрите акціонерне товариство «Дніпропетровське автопідприємство 0406».

2. Місцезнаходження: 320057, Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграда, 157.

3. Предмет діяльності:

—організація перевезень вантажів за замовленнями юридичних та фізичних осіб на території України і в міжнародному сполученні;

—надання транспортно-експедиційних послуг при перевезеннях внутрішніх, зовнішньоторговельних і транзитних вантажів, постачальних та інших комерційних (посередницьких) послуг;

—виконання інших робіт (послуг), які не суперечать чинному законодавству України.

4. Середньоспискова кількість робітників — 102.

5. Професійні дані про керівника:

КЛИМЕНКО Дмитро Іванович, освіта вища, кваліфікація —економіст-організатор с/г виробництва, трудовий стаж 27 років.

6. Відкрите акціонерне товариство «Дніпропетровське автопідприємство 0406» створено відповідно до рішення регіонального відділення Фонду державного майна України по Дніпропетровській області від 14.05.97 р. № 12/293-АО шляхом перетворення державного спеціалізованого автотранспортного підприємства 0406 у відкрите акціонерне товариство.

7. Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії: приватизація майна державного підприємства «Дніпропетровське спеціалізоване автотранспортне підприємство 0406».

8. Статутом передбачено випуск простих іменних акцій на весь розмір статутного фонду.

Загальна сума емісії — 201798 (двісті одна тисяча сімсот дев'яносто вісім грн). Номінальна вартість однієї акції — 25 (двадцять п'ять) коп.

Загальна кількість акцій — 807192 штуки.

9. Порядок розміщення акцій згідно з планом приватизації.

10. Метод обчислення та термін виплати дивідендів:

—за підсумками року після затвердження розміру дивідендів загальними зборами акціонерів до 1 квітня року, слідуючого за звітним.

11. Перелік та результати попередніх емісій цінних паперів:

—попередніх емісій цінних паперів не було.

12. Фактори ризику: Дніпропетровському автопідприємству 0406 загрожує банкрутство в разі відсутності робіт по перевезенню вантажів, а також наявність застарілого рухомого складу і неможливості його обновлення в зв'язку з відсутністю власних коштів.

Ліквідується товариство з обмеженою відповідальністю «Агроекохім» (юридична адреса: м. Київ, вул. Березняківська, 24, кв. 110), зареєстроване Харківською районною державною адміністрацією м. Києва 14.12.1992 року. Державний реєстраційний № 0122-764 ЛТД, ідентифікаційний № 19483811, розрахунковий рахунок 1467908 в КБ «Фінанси та кредит», МФО 300131.

Претензії можливих кредиторів приймаються впродовж двох місяців з дня опублікування цього оголошення.

Арбитражный суд Харьковской области (Харьков-2, ул. Сумская, 72) возбудил дело № Б-3351/7-73 о признании малого инженерно-производственного предприятия «Марафон» банкротом (г. Харьков, ул. Петрашевского, д. 10, к. 3, р/с 000467008 в Коопсоцбанке г. Харькова, МФО 351557).

Претензии принимаются в течение месяца со дня опубликования.

Арбітражний суд Херсонської області (132500, м. Херсон, вул. Горького, 18), порушив справу № 74/6-Б про визнання банкрутом приватного комерційного підприємства «Тріада» (юридична адреса: 326800, м. Каховка Херсонської області, вул. Миру, 3, кв. 1, розрахунковий рахунок 000468307 в Новокаховській філії АТ «Градобанк», МФО 0352521).

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Запорізької області (330001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушив справи про банкрутство таких підприємств:

№ 5/2-192 науково-виробничої фірми «Азовхімтехнологія ЛТД» (м. Бердянськ, 332440, вул. Шаумяна, 2) р/р 467124 в КБ «Приватбанку»;

№ 5/1-238 ТОВ «Комунхоз» (м. Бердянск, 332440, вул. Шевченка, 13-а), р/р 2609731 в АК АПБ «Україна»;

№ 5/1-196, приватного малого підприємства «Еврікa» (м. Бердянск, 332440, вул. Смоленська, 3), р/р 468248 в КБ «Укрсоцбанку»;

№ 5/2-164, приватного малого підприємства «Антей» (м. Бердянск, 332440, вул. Бородіна, 20), р/р 644321 в АК «Укрсоцбанку»;

№ 5/2-371, спільного українсько-в'єтнамського підприємства «Торо» (м. Бердянськ, 332440, пр. Труда, 35/55), р/р 1468449 в АК АПБ «Україна»;

№ 5/3-195, приватного підприємства «Південбудмонтаж» (м. Бердянськ, 332440, вул. Леніна, 5, кв. 34), р/р 644305 в АК «Укрсоцбанку»;

№ 5/1-197, приватного підприємства «Внешторг» (м. Бердянськ, 332440, вул. Димитрова, 42), р/р 644062 в АКБ «Укрсоцбанку».

Майнові вимоги кредиторів і заяви санаторів подаються до Запорізького арбітражного суду в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Общество с ограниченной ответственностью «Воронцов и К° ЛТД» (320057, Днепропетровск, ул. Адмиралтейская, 63), зарегистрированное 21.01.94 года исполнительным комитетом Бабушкинского районного Совета народных депутатов, регистрационный № 34, сообщает о своей ликвидации. Претензии принимаются в течение месяца после опубликования объявления.

Арбітражний суд Автономної Республіки Крим (333000, Сімферополь, вул. Карла Маркса,18) порушив справу № 503-5 про банкрутство авіакомпанії «АТЛАНТ-СВ-ХОЛДИНГ» (Сімферополь, Залізничний район, аеропорт Центральний, р/р 1467000, МФО 324816, код 19451136 у Крим-Банку м. Сімферополя).

Претензії кредиторів і можливих санаторів приймають в місячний термін з дня публікації оголошення.

Утерянную печать фирмы с иностранным капиталом «Фейсян» считать недействительной.

У номер

● *Одеса*

Світові рекордсмени з Саврані

Приз — 1 тисячу доларів США — вручила французька фірма «Матрот» комбайнерові з Саврані Володимиру Паламарчуку та його помічникам — по 650 доларів. Їх заохочено за вмілу експлуатацію й удосконалення бурякозбирального комбайна цієї фірми. Торік В. Паламарчук досяг світового рекорду у виробітку — зібрав за сезон коренеплоди на площі 660 гектарів.

Світові рекордсмени працюють у складі спільного україно-німецького підприємства «Дугас», створеного в Саврані сім років тому. Торік в Одеській, Черкаській та Київській областях вони упорали врожай зернових та соняшнику на площі понад 15 тисяч гектарів. Нині механізатори «Дугаса» налаштувалися на вищі досягнення. Окрім того, «Дугас» узяв шефство над збанкрутілим КСП «Світанок» Савранського району, допомагає йому стати високорентабельним сільгосппідприємством.

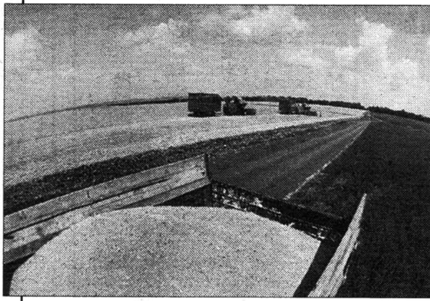
«А ми рутоньки нарвемо, а ми віночки сплетемо!..»

Ще з часів дохристиянських дійшло до нас тепле свято Івана Купала. А ще його називають святом надії, щастя й долі. Може й зараз ходять у ніч на Купала до лісу найсміливіші парубки — шукати цвіт небачений ніким — квітку папороті. А дівчата тим часом плетуть вінки і, трохи покрасувавшись, пускають їх на воду: де ти, суджений?

Фото Володимира СТРУМКОВСЬКОГО (ДІНАУ-Укрінформ).

Наявність господаря обдаровує дивідендами. Поки що Росію

Земельна реформа

Як відомо, в Російській Федерації також триває реорганізація сільськогосподарських підприємств. Її необхідність викликана перш за все неефективним господарюванням колишніх колгоспів та радгоспів. Подібно до України, перший етап аграрної реформи виявився суто формальним — усі колгоспи та радгоспи було перетворено (а фактично — перейменовано) в аналог українських КСП — ТОВ (товариства з обмеженою відповідальністю). Звичайно ж, це призвело до помітніших економічних змін у сільському господарстві сусідньої держави і ще раз підтвердило необхідність докорінних перетворень в аграрному секторі.

Масштабні сільськогосподарські реформи під промовистою назвою «ЗеРНО» («Земельна реформа в Нижньогородській області») започаткував колишній губернатор, а тепер віце-прем'єр Росії Борис Нємцов. П'ять реформованих пілотних господарств продемонстрували спочатку придатність самого механізму реорганізації, а потім і позитивний вплив моделі на економічні та соціальні наслідки реорганізації. Провідники російських реформ не стомлюються повторювати, що перш за все метою реорганізації є забезпечення можливості селянам реалізовувати їх майнові права, а вже потім підвищення сільськогосподарського виробництва. Проте більшість аграрників у Росії, як і в Україні, цікавлять щонайперше питання можливості виходу з економічної кризи шляхом реформування та поліпшення матеріального стану господарства і конкретного селянина. Не секрет, що реформи започатковують саме в слабких господарствах, керівники та члени яких не бачать іншого виходу зі скрути.

Які ж наслідки аграрних новозмін у Росії? Треба зауважити: нижньогородська модель не передбачає ані кредитів, ані інвестицій, ані якоїсь технологічної (насіння, техніка, елітна худоба, устаткування) допомоги господарствам, що реформують. Все, що робиться протягом реорганізації, — це зміна відносин власності. Та чи здатна вона позитивно вплинути на суто економічні показники?

Весною 1995 року закінчилася реорганізація ТОВ «Мальчевське» Мілеровського району Ростовської області за моделлю, розробленою в Нижньому Новгороді. І цього ж року нові підприємства, створені на базі колишнього радгоспу-гіганту, досягли підвищення врожайності зернових у середньому в 1,55 раза (в 1,49 — по ячміню, в 1,55 — по пшениці, в 2,64 — по гороху).

Більшими темпами зростає рентабельність виробництва зернових, значно (з 76% до 89%) підвищився відсоток засіяної ріллі.

Не гірші були економічні показники нових господарств і в 1996 році: врожайність основних культур була вища за середню по району в 1,07—1,73 раза, а приміром, по просу — у 5,35 раза. При цьому треба враховувати, що показники колишнього «Мальчевського» суттєво підвищили середньорайонні.

Проте приклад одного господарства може викликати неправильне уявлення про миттєве поліпшення економічної ситуації в реорганізованих підприємствах. На жаль, не всім господарствам вдається поліпшити свій стан одразу після реорганізації. Прибуток, валовий доход та рентабельність їх, зокрема, в Ростовській області в перший після реорганізації рік були нижчі, ніж у нереорганізованих. Проте вже наступного року ця ситуація змінилася на протилежну, особливо по прибутку (в реорганізованих господарствах він вищий у 2,5 раза), по рентабельності виробництва та реалізації (вищий уп'ятеро).

Розглядаючи наслідки реорганізації, важливо зупинитися не тільки на економічних показниках. Результати соціологічних обстежень свідчать: у реорганізованих господарствах поліпшилося керівництво, підвищилося робоче навантаження, зміцніла трудова дисципліна. Про останнє в опитуваннях стверджували як керівники нових господарств, так і пересічні працівники. Водночас у нереорганізованих підприємствах керівники заявляють про поліпшення дисципліни, а прості селяни вважають, що вона істотно погіршилася. Така сама ситуація спостерігається й щодо зацікавленості селян у результатах своєї праці.

Яке ще все має значення для України? Схожість моделей реорганізації, що впроваджуються в Росії та в Україні у Донецькій області, свідчить про те, що нам потрібно не лише вивчати досвід сусідньої країни, але й ширше застосовувати його в Україні. Підсумки роботи господарств, створених в ході реорганізації трьох пілотних КСП на Донеччині, за подібною до нижньогородської моделлю, також переконують у позитивному впливі застосованої моделі реорганізації на економічні та соціальні показники. Цього року в Донецькій області закінчилося реформування ще 15 господарств. Звичайно ж, про його наслідки серйозно можна говорити тільки наступного року. Але тим, хто сумнівається в доцільності реформування, можливо, варто подивитися на більш багатий досвід Росії, аби впевнитися в тому, що ці зміни — зміни на краще.

Володимир ЛУЦЮК.

Дослівно!

«Ваш батько фермер – хай і турбується...»

Дорога редакція!

Вам пише селюк з Київської області, мені 16 років і я ще не нажив такого розуму, як дорослі, тому прошу дати мені відповідь на деякі запитання. Вашу газету заснувала Верховна Рада, а ці питання стосуються нашого законодавства.

В нашій сім'ї 8 чоловік: 6 дітей, батько й мати. Старший мій брат вчиться в Києві, я в 10 класі, 2 менших брати і сестра теж вчаться в школі, а найменший сестрі нема ще й 4 місяців. Наш батько фермер і в його господарство записаний тільки старший брат як працюючий. Мати не працює ніде, бо її вигнали з колгоспу з тієї причині, що мій батько фермер. Вигнали за вкрадених 18 мішків цукру, через вікно з решіткою, скло якого було розбите, а решітка була така, що неможливо просунути через неї й голову, не те що тулуб. Дверей ніхто навіть не торкався. З цього випливає, що цукор викрали ще до приходу моєї матері на свою посаду, — вона працювала сторожем на зерновому складі. Але вигнали матір з правом віддачі паю, який віддають 3 роки і по цей день. Скажіть, будь ласка, все було зроблено по правді і закону? Після цього випадку моїй матері перестали видавати гроші на дітей, знову ж таки з тієї причини, що наш батько фермер.

Я запитав батька, скільки припадає на одну душу житлової площі, на що батько відповів: 27 метрів квадратних. У нас, на всю сім'ю, без старшого брата,— 72 квадратних метри, Та й за це спасибі.

Як стало мені відомо, субсидії надаються лише малозабезпеченим, а в нас крім світла і телефонної мережі з'явився ще й газ, за що державі спасибі, ми повинні платити за це все так само, як і наші сусіди. Сусіди отримують гроші на дитину, чоловік працює в конторі економістом і отримує гроші і мають субсидію. Живуть вони втрьох: чоловік, дружина і їх син. У той самий час ми субсидій не отримуємо і знову з тієї причини: «Ваш батько фермер — хай і потурбується про вас». Але крім цього батько повинен сплачувати 80% податків від прибутку, а також діставати посівматеріал, пальне і запчастини до єдиного трактора в господарстві. Крім трактора у батька є плуг, причеп і більше нічого, а комбайн повинні наймати. З усіма оцими мороками він ще мусить годувати нас. Усі ці горя в нас тільки через те, що ми діти фермера.

Скажіть мені, будь ласка, депутати Верховної Ради, це робиться за тими законами, що ви прийняли? Якщо так, то для чого обдуровати людей, що на своїй землі вони житимуть краще, ніж колись.

Мій батько взяв землю, тому що хоче працювати на ній разом з нами на себе. Мабуть мою, мою матір і нам це передалося від дідів-прадідів, яких насильно загнали колись в колгоспи, про що я знаю напевне.

Отже, дорога редакція, прошу дати мені правильну відповідь на всі запитання на сторінках вашої газети і також чекаю якихось зрушень щодо цих питань. Якщо не ймете віри, можете приїхати сюди і побачити все на власні очі.

В. ПРОКОПЕНКО,

с. Лизогубова Слобода Згурівського району Київської області.

Досвід

Ось і течуть молочні ріки

Найвищий показник по надоях молока на корову має нині серед господарств Світловодського району КСП «Славутич» — щодоби 10,5 кілограма. А все завдяки тому, зазначають тут, що стадо перемістили в літні табори, випасають на культурних пасовищах. Приміщення ферм дезинфікують, ремонтують, готуючи до наступної зими. Господарство обрали базовим для проведення районного семінару керівників та фахівців сільгосппідприємств із питань розвитку тваринництва. Ознайомившися з досвідом, вони і в себе запроваджували літнє утримання худоби, а також створюють культурні пасовища і прифермні сівозміни. Нинішнього року в більшості господарств району молочне стадо перебуватиме на «літніх фермах». А це — збільшення продуктивності, значне зменшення затрат на виробництво і, зрештою, здешевлення молока.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

На аренах країни і світу

БАСКЕТБОЛ. Останнього дня чемпіонату Європи в Барселоні відбулося жеребкування відбіркового турніру наступного, тридцять першого, чемпіонату континенту.

Ось склад груп:

А. Греція, Словенія, Німеччина, Болгарія, Бельгія, Словаччина.

В. Росія, Македонія, Польща, Угорщина, Румунія, Португалія.

С. Іспанія, **УКРАЇНА**, Ізраїль, Білорусь, Данія, Англія.

D. Литва, Боснія, Хорватія, Естонія, Ісландія, Нідерланди.

Е. Італія, Латвія, Туреччина, Швеція, Грузія, Чехія.

Од відбіркових змагань звільнені Югославія (чемпіон Європи-97) та Франція (країна-організатор фінального турніру).

Збірна України свій перший відбірковий матч зіграє 26 листопада в гостях проти збірної Іспанії.

ФУТБОЛ. У Малайзії завершився чемпіонат світу серед юніорів (вік гравців до 20 років). У фінальній зустрічі збірна Аргентини виграла — 2:1 — в уругвайців. У поєдинку за бронзові нагороди з таким же рахунком (2:1) юніори Ірландії взяли гору над командою Гани.

ТЕНІС. Наступної п'ятниці в Києві стартує матч за Кубок Девіса (Євро-Африканська зона першої ліги) між національними збірними України та Великобританії. Цій події було присвячено прес-конференцію. На запитання представників мас-медіа відповідали: президент ФТУ Герман Беньямінов, заступник голови оргкомітету Микола Костенко, директор матчу, віце-президент ФТУ Сергій Лашкул, генеральний директор компанії «Інфоспорт» Володимир Патлашенко, президент АТ «Наука-Спорт» Анатолій Кржевін. Саме на кортах цього міжнародного тенісного клубу зійдуться Андрій Медведєв, Андрій Рибалко, Дмитро Поляков, Денис Якименко — з одного боку, Грег Руседський, Тім Хенмен, Ендрю Річардсон, Кріс Вілкінсон — з другого. Початок змагань у п'ятницю — о 12.00, в суботу — о 12.30, у неділю —о 12.00.

Було сказано багато теплих слів на адресу організацій, які надали фінансову підтримку. І особливо про компанії УТЛ (генеральний спонсор ФТУ) та «Хорда» (титульний спонсор національної збірної України).

Підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 246106.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311125.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.